

Ίσως, αυτή η παρουσίαση,
να σε αγγίξει όπως άγγιξε κι
εμένα!

**Συγκριτικά με τα πολυάριθμα ανέκδοτα και διάφορα
σατιρικά κείμενα που αποστέλλονται μέσω E-MAIL,
αυτό το μήνυμα, αποτελεί ένα είδος εξαίρεσης:**

**Στοχεύει στο να διεγείρει την
σκέψη.**

Στην Αμερική,
στα πλαίσια μιας τηλεοπτικής εκπομπής,
η κόρη ενός διακεκριμένου δημοσίου
προσώπου ερωτήθηκε το εξής:

**“Πως ήταν δυνατόν ο Θεός να επιτρέψει
να συμβεί κάτι τέτοιο?”**

(η ερώτηση σχετιζόταν με τα σύμβαντα της 11^{ης}
Σεπτεμβρίου)

Η κοπέλα απάντησε με ένα ιδιαίτερα
αξιοσημείωτο τρόπο:

*„προσωπικά πιστεύω ότι, όπως εμείς, και ο Θεός θα πρέπει να νιώθει
βαθύτατα λυπημένος για αυτό το συμβάν ·*

όμως, εδώ και πολύ καιρό

*κάνουμε ότι μπορούμε ώστε να Τον
απομακρύνουμε από τα σχολεία, τις
κυβερνήσεις και τη προσωπική μας ζωή.*

*Πιστεύω δε ότι, καθώς ο Θεός εκφράζεται με αξιοπρέπεια, και επειδή
έτσι κι αλλιώς προίκισε τον άνθρωπο με απόλυτη ελευθερία θελήσεως,
τελικά ίσως αναγκάστηκε να περιορίσει την
παρουσία Του στα σύμβαντα που αφορούν στη
ζωή μας.*

*«Με ποια λογική περιμένουμε από τον Θεό να μας ευλογήσει και να
μας χαρίσει την προστασία Του,
τη στιγμή που απαιτούμε να αποσυρθεί απ' τη
ζωή μας?»*

λαμβάνοντας υπ' όψη τα πρόσφατα γεγονότα

– **τρομοκρατικές επιθέσεις, δολοφονίες στα σχολεία κ.λ.π.** –

πιστεύω ότι όλα αυτά ξεκίνησαν από τότε που κάποια κυρία κίνησε αγωγή,
ζητώντας την κατάργηση της προσευχής στο χώρο των σχολίων ...

(Madeleine Murray O'Hare – εν τω μεταξύ έπεσε θύμα δολοφονικής επιθέσεως)

... κι εμείς, «οι προοδευτικοί» βεβαίως, συμφωνήσαμε.

Στη συνέχεια εμφανίσθηκε κάποιος που είπε ότι θα ήταν προτιμότερο, η Βίβλος, να αποσυρθεί από τα σχολεία.

(η βίβλος λέει: να μην σκοτώνεις, να μην κλέβεις και να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον ίδιο σου τον εαυτό ...)

... κι εμείς συμφωνήσαμε.

στη συνέχεια, ένας διακεκριμένος ιατρός (Dr. Benjamin Spock)
είπε ότι δεν θα πρέπει να χειραγωγούμε τα παιδιά μας,
όταν συμπεριφέρονται με άσχημο τρόπο,
διότι ενδέχεται να παραμορφωθεί η αδύναμη προσωπικότητά τους
και να τραυματιστεί η αυτοεκτίμησή τους.

Σκεφτήκαμε ότι ένας ειδικός θα πρέπει να ξέρει τι
είναι αυτά που λέει.

(ο γιος του Dr. Spock αυτοκτόνησε)

... κι έτσι συμφωνήσαμε.

Κάποιος άλλος πάλι ισχυρίσθηκε ότι οι διδάσκαλοι, στα σχολεία, δε θα έπρεπε να τιμωρούν τους μαθητές όταν παρουσιάζουν απρεπή συμπεριφορά.

Οι σχολικές αρχές συμφώνησαν ότι το σώμα των διδασκάλων δε θα πρέπει να αγγίζει τους μαθητές, σε περίπτωση απρεπούς συμπεριφοράς, για να αποφεύγεται η δυσφήμιση και κάθε πιθανή αγωγή!

(υπάρχει μια τεράστια διαφορά ανάμεσα στην επιβολή της πειθαρχίας, την προσβολή, το άγγιγμα, την χειραγωγή, το να δώσεις ένα σκαμπίλι, μια κλοτσιά κ.λ.π.!)

... κι εμείς συμφωνήσαμε.

Τότε, κάποιος είπε:

Γιατί να μην επιτρέπουμε στις κόρες μας να κάνουν έκτρωση, αν το επιθυμούν οι ίδιες? Και βέβαια, για λόγους ευθιξίας, δεν είναι απαραίτητο να το αναφέρουν ούτε καν στους γονείς τους.

... κι εμείς συμφωνήσαμε.

Στη συνέχεια, κάποιο υψηλά ιστάμενο μέλος της βουλής,
ισχυρίστηκε ότι :
«δεν έχει καμία σημασία το τι κάνουμε στη
σφαίρα της προσωπικής μας ζωής»
εφόσον αποδίδουμε στο χώρο της εργασίας μας

Συμφωνώντας με αυτό το πράγμα,
**αποκριθήκαμε ότι δεν μας ενδιαφέρει
το τι κάνει ο καθένας στη προσωπική ζωή του,
συμπεριλαμβανομένου και του αρχηγού του κράτους,
εφόσον έχουμε τις δουλειές μας
και εφόσον ανθίζει η οικονομία του κράτους μας!**

**Κάποιος άλλος πάλι πρότεινε:
Ας τυπώσουμε περιοδικά με φωτογραφίες γυμνών γυναικών
εκθειάζοντας την παρουσίαση της φυσικής
ομορφιάς του γυναικείου σώματος**

... κι εμείς συμφωνήσαμε!!!

**Κάποιος άλλος προχώρησε,
τη φυσική παρουσίαση της ομορφιάς,
ακόμη ένα βήμα παρακάτω δημοσιεύοντας
φωτογραφίες γυμνών παιδιών.**

**... κι εμείς συμφωνήσαμε, διότι
καθένας έχει το δικαίωμα να εκφράζει τις απόψεις του
εντελώς ελεύθερα**

στη συνέχεια μπήκε στο χορό και η βιομηχανία της ψυχαγωγίας λέγοντας:

Ας δημιουργήσουμε τηλεοπτικές σειρές και κινηματογραφικές ταινίες που να παρουσιάζουν σκηνές πάθους και βίας.

Ας δημιουργήσουμε μουσική που να ενθαρρύνει την βία, τη χρήση ναρκωτικών, δολοφονικές επιθέσεις, την αυτοκτονία και κάθε είδους διαβολικής συμπεριφοράς.

Για να μπορεί δε το παιδί να εξοικειωθεί, από τα πρώτα βήματά του, με αυτό το περιβάλλον, ας δημιουργήσουμε τα κατάλληλα Videogames.

**Σκεφθήκαμε δε ότι
όλα αυτά δεν έχουν απολύτως καμία επίπτωση αφού πρόκειται
απλά και μόνο για προϊόντα ψυχαγωγίας,
τα οποία, έτσι κι αλλιώς, δεν πρόκειται να τα πάρει κανείς στα σοβαρά.**

Εκ των υστέρων αναρωτιόμαστε γιατί τα παιδιά μας δεν έχουν συνείδηση,

γιατί δεν μπορούν να διακρίνουν ανάμεσα στο
σωστό και το εσφαλμένο, γιατί δεν τους πειράζει αν
θα σκοτώσουν κάποιους άγνωστους, τους
συμμαθητές, ή τον ίδιο τον εαυτό τους.

Ίσως βρούμε την απάντηση
αν μελετήσουμε τα δεδομένα με
κάπως περισσότερη σοβαρότητα!

Προσωπικά πιστεύω ότι επιβεβαιώνεται η σοφή ρήση:

**«ΘΕΡΙΖΟΥΜΕ ΕΚΕΙΝΟ
ΠΟΥ ΣΠΕΙΡΑΜΕ»!**

Είναι πραγματικά πολύ περίεργο να βλέπει κανείς με ποια ευκολία απωθούν, οι άνθρωποι, την παρουσία του Θεού και στη συνέχεια αναρωτιούνται γιατί η προσωπική και η κοινωνική ζωή τους οδηγείται στην κόλαση.

Δεν είναι πραγματικά πολύ περίεργο το ότι πιστεύουμε με μεγάλη ευκολία όσα διαβάζουμε στις εφημερίδες,

**Ενώ θέτουμε υπό αμφισβήτηση...
όσα γράφει η Βίβλος!**

Πραγματικά, δεν είναι περίεργο με ποια ευκολία προωθούμε διάφορες διασκεδαστικές φάρσες και αστεία, ενώ, όταν πρόκειται για μηνύματα που αφορούν στο Λόγο του Θεού, οι περισσότεροι από εμάς, ήμαστε πολύ σκεπτικοί στο κατά πόσο θα προωθήσουμε ένα τέτοιο μήνυμα και σε άλλους ανθρώπους?

Δεν είναι περίεργο το ότι ενώ στο χώρο των ηλεκτρονικών πληροφοριών κυκλοφορούν τόσα πολλά ανόητα, αισχρά και κακόγουστα άρθρα, ωστόσο, θεωρούμε ότι είναι ανάρμοστο, βαρετό ή και ακατάλληλο να συζητούμε δημόσια για θέματα που αφορούν στον Θεό και την πνευματική μας καλλιέργεια;

Σε τι συμπέρασμα μας οδηγεί μια
τέτοια διαπίστωση;

Δεν είναι παράξενο το ότι, διαβάζοντας π.χ. αυτό το μήνυμα σκεφτόμαστε ότι ίσως δεν θα ήταν και τόσο καλό να το προωθήσουμε στην πληθώρα των φίλων μας, διότι, δεν ξέρουμε το πώς θα το αξιολογήσουν και ποια είναι η γνώμη που θα σχηματίσουν για το άτομό μας?

Πέραν τούτου, πως αντιμετωπίζουμε τη διαπίστωση του ότι συνήθως
δίνουμε πολύ μεγάλη βαρύτητα στο τι σκέφτονται για εμάς οι άλλοι άνθρωποι
ενώ δεν μας απασχολεί ιδιαίτερα
το τι άποψη έχει για εμάς ο Θεός?

Αν πιστεύεις ότι αυτό το ηλεκτρονικό μήνυμα μπορεί να έχει κάποια θετική επίδραση πάνω στους φίλους σου, μπορείς, αν θέλεις, να τους το διαβιβάσεις. ... αν όχι, διέγραψέ το ... κανείς δεν πρόκειται να το μάθει.

Βέβαια, στη δεύτερη περίπτωση, στερούμε από τους φίλους μας τη δυνατότητα να διέλθουν μέσα από αυτή τη διαδικασία σκέψεως ...

... σε αυτή τη περίπτωση όμως δεν θα πρέπει, να παραπονιόμαστε για το πώς διαμορφώνουμε το περιβάλλον στο οποίο ζούμε εμείς οι ίδιοι και το οποίο κληροδοτούμε στη συνέχεια και στα παιδιά μας!